

Vi afviser altså udenrigsministerens gentagne udtalelser om, at vi skal samarbejde med Israel for at have en kritisk dialog. Jeg vil sige til udenrigsministeren, at mange års kritisk dialog har ført til ingenting – den har bare ført til, at tingene er blevet værre og værre – og vi synes, at det er meget beklageligt, at regeringen har nægtet at høre stemmen over for Israels regering på en måde, så de ikke kan misforstå det. Den henholdende, accepterende politik, som regeringen og desværre altså også et flertal i Folketinget i dag lægger op til, er ikke alene at svigte palæstenserne, men det er også at svigte store dele af den israelske befolkning, som faktisk ønsker fred med palæstenserne og også er parate til at opgive besættelserne.

Den analyse af, hvad der er galt, og hvad der er årsag til konflikten i Mellemøsten, har vi jo hidtil haft fælles med SF. Derfor er vi noget forundrede over, at SF i dag er med i et forslag til vedtagelse, som regeringen er med i, og at SF dermed blåstempler regeringens helt utilstrækkelige politik i forhold til Mellemøsten. Det synes vi er beklageligt, det er måske også logisk. Jeg mener, forleden dag var det Forsvarskommissionen, som SF tilsluttede sig, selv om den lægger op til en fortsættelse af den her regerings såkaldte aktivistiske udenrigspolitik – det betyder krig. I går var det NATO, man tilsluttede sig, herunder NATO's indsats i Afghanistan. Og nu er man altså sammen med regeringen i forhold til Mellemøsten.

Det er jo SF's politik, det er jo SF's afgørelse. Vi synes imidlertid, det er lidt beklageligt. Vi støtter selvfølgelig dannelsen af en ny regering, men vi støtter så sandelig også en ny politik, og derfor forstår vi ikke helt de her forlovelser, som jo ikke bare er med Socialdemokratiet, men som også er med den siddende regering.

Men nok om det. Vi vil fremsætte et andet:

Forslag til vedtagelse

» Folketinget opfordrer regeringen til at tage stærk afstand fra alle former for terror og væbnede angreb i Gazaregionen, arbejde for en holdbar våbenhvile, en genåbning af grænserne til Gaza og for, at Israel tager reelle skridt til, at palæstenserne kan få den selvstændige stat, de har krav på.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 58).

Kl. 14:01

Første næstformand (Svend Auken):

Vi beder ordføreren om at blive stående.

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse:

» Folketinget opfordrer regeringen til at tage stærk afstand fra alle former for terror og væbnede angreb i Gazaregionen, arbejde for en holdbar våbenhvile, en genåbning af grænserne til Gaza og for, at Israel tager reelle skridt til, at palæstenserne kan få den selvstændige stat, de har krav på.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 58).

Dette forslag vil indgå i de videre forhandlinger.

Fru Pernille Frahm for en kort bemærkning.

Kl. 14:02

Pernille Frahm (SF):

Det er, som om der har været et kollektivt angreb af forundring i dag over, at SF er imod terror. Jeg kan forstå, at ordføreren for Enhedslisten er blevet grebet af den samme forundringsbølge. Det blev udlagt, som om det her forslag til vedtagelse, som vi er medunderskrivere på, er ensidigt.

Jeg vil gerne bede ordføreren for Enhedslisten om at bekræfte, at der er seks pinde, og at de tre af dem er kritik mod Israel. Den ene af dem er kritisk over for Hamas, og så er der to pinde, som retter sig sådan i almindelighed mod, at der skal ordnes nogle forhold, men som egentlig ikke er rettet mod den ene eller anden part i sagen. Vil ordføreren ikke godt bekræfte det?

Kl. 14:03

Første næstformand (Svend Auken):

Ordføreren.

Kl. 14:03

Frank Aaen (EL):

Der står flere udmærkede ting i forslaget til vedtagelse, men som jeg også diskuterede det med Venstres ordfører, så er der altså ingen tvivl om, at der i den tone, der er i forslaget til vedtagelsen, igen ligger en kritik af palæstenserne; kritikken af Hamas bliver nævnt som det første, og lidt længere nede siger man, at palæstenserne skal holde op med at have fraktioner.

Jeg mener altså, at det er en fejlagtig analyse, at man i virkeligheden lægger hovedårsagen for det, der skete i december, på palæstenserernes skuldre, for det var Israel, der havde ansvaret for, at den våbenhvile, der var, ikke førte til fremskridt for fred.